

Trainers

Vandaag vertrekken 9 politietrainers vanaf Schiphol naar Kunduz, morgen volgt een groep van 160 anderen, militairen en trainers, vanaf vliegveld Eindhoven. De notoire foutparkeerders in Kunduz kunnen de borst natmaken. Wij gaan zoals bekend politieagenten opleiden, op voorwaarde dat die níet zullen worden ingezet tegen de Taliban.

De recruten krijgen twee weken extra les in taal en schrijfvaardigheden, mensenrechten, wetskennis en goed bestuur. Als ze even doorpakken, halen ze zo hun havo-diploma.

Om te kijken of het allemaal een beetje goed verloopt, komt er een trackingsysteem en moeten de afgestudeerden zich melden voor de terugkomdagen. Mits nog in leven, uiteraard, want er ontploft nogal wat, de laatste tijd, in Kunduz.

De Amerikaanse ISAF-generaal David Petraeus zei maandag in Kaboel tegen minister Rosenthal dat hij de Nederlandse benadering 'volledig begrijpt' en ook 'volledig steunt'. Petraeus wordt half juli de nieuwe baas van de CIA. Je ziet dat vaker, bij chefs die vertrekken: die lopen de laatste veertien dagen over van begrip. Petraeus had er duidelijk geen trek meer in zich op het laatste moment nog te gaan opwinden over de *Dutch approach*. Als hem was gevraagd of zijn goudvis Jolande Sap

heet, had hij ook ja gezegd om er vanaf te wezen.

De Amerikanen hebben Bin Laden te pakken, ze zijn klaar in Afghanistan, het wordt allemaal veel te duur en ze willen zo snel mogelijk naar huis.

Rosenthal sprak ook nog met president Karzai en minister Bismillah Khan. Die hadden hem, zei hij, nog eens bevestigd dat ze

Op de vraag of z'n goudvis Jolande Sap heet, had hij ook ja gezegd

onze voorwaarden ook volledig begrepen en steunden.

'Ik ga ervan uit, ook hier: afspraak is afspraak', zei Rosenthal. Je zou verwachten dat de lange aanwezigheid in Uruzgan ons zou hebben geleerd dat ze in Afghanistan weinig met oud-Hollandse zegswijzen hebben, behalve met 'Boem is ho' dan. Maar Uri vond de risico's, mede vanwege dat afspraak is afspraak, 'verantwoord aanvaardbaar'. Ik zou graag willen weten op grond waarvan, en wat 'verantwoord aanvaardbaar' precies inhoudt, maar dat hoor je dan weer niet.

Een dag of wat geleden belde onze correspondentte ter plekke, Nathalie Righton, met Zabiullah Mujahed, de woordvoerder van de Taliban. Hoe die onze jongens zouden ontvangen, vroeg ze. 'Wij willen ze doden', zei de heer Mujahed. Met bembommen, zelfmoordacties of middels infiltratie in het politieklasje, dat wist Mujahed nog niet precies, maar onze jongens stonden in elk geval op de dodenlijst. Goedenmiddag.

Bij de politiebond schrokken ze zich te pletter en wilden ze liefs de hele missie afblazen. Die hadden verwacht dat de Taliban onze benadering ook volledig zouden begrijpen en mogelijk zelfs een klasje bestuurskunde zouden komen bijwonen.

Ja, om het hele klasje op te blazen.

Wij leiden daar straks mensen speciaal op om géén jacht te maken op de Taliban, maar die willen ons dus wél om zeep helpen. Dat kun je onsportief vinden, maar je hebt er maar rekening mee te houden.

Je staat straks voor zo'n klasje, als trainer, en je weet bij god niet welke rancuneuze Afgaanse spreekwoorden en zegswijzen er in die koppen omgaan.

Ik hou mijn hart vast, voor die trainingsmissie. Het doel van de expeditie is onze relatie met de VS goed te houden en te redden wat er te redden valt van ons internationaal aanzien. En verder dient hij ter geruststelling van het geweten van GroenLinks en D66. De rest is politiek illusionisme.

Als ik Jolande Sap of Alexander Pechtold was, deed ik tot halverwege 2014 geen oog dicht.